

PILLEARBEJDE

*En forvekslings-sketch om ældre mennesker med pillerobotter.
Hjemme hos det ældre ægtepar Gerda (G) og Jens Peter (J)
Rengøringshjælpen Katrine (K) kommer ind.*

K: Så er der gjort rent i køkkenet.

G: Arh men huset bliver jo slet ikke til at kende igen, når først du er færdig.

K: Nej, nu mangler jeg bare kontoret, så har jeg været over alt.

K forsvinder og J kommer ind med avisen.

G: Er ugeavisen kommet?

J: Ja, hvorfor?

G: Det er jo i dag, de bringer artiklen med os to - og vores nye pillerobot.
(*Snupper avisen fra ham og bladrer frem til artiklen*).

J: Årh, det er rigtigt

G: Haha - her skal du se, her er den. Hør engang: "Gerda og Jens Peter Andersen er meget tilfredse med den pillerobot, de fornylig har fået i deres hjem. "Den er nem at betjene og hjælper os med at få vores daglige medicin", udtaler Gerda.

J: Ja, førhen skulle vi selv huske at tage medicinen...

G:...men nu hjælper pillerobotten os med at holde styr på det.

De forsvinder ud i køkkenet - Robert (R) fra hjemmeplejen kommer ind.

R: Hallo. HALLO!!

K (*kommer ind*): Hallo?!

R: Nå, Gerda og Jens Peter er måske ikke hjemme??

K: Jo jo – de må være ude i køkkenet??

R: (*hovedrystende*) Ja, det kan du bilde mig ind. (*flirtende*) Jeg hedder Robert - hej.

K: (*smigret*) Katrine.

R: Er du også fra kommunen?

K: Mig? Nej, jeg er deres rengøringshjælp.

R: Kommer du tit her?

K: Arh, cirka en gang om måneden.

R: Fedt. Så render vi helt sikkert på hinanden igen.

G og J kommer ind

G: (*glad*) Robert!

J: Nå, så kunne du være her. Gerda har ventet på dig i flere timer.

R: Er det rigtigt? Jamen, så må vi da hellere se at komme i sving?

G: Åh ja.

R blinker til K, idet han går ud med G.

J: (*hovedrystende*) Hun er helt oppe at køre på grund af vores PILLEROBOT (*udtales så det minder om "Robert"*).

K: (*misforstår - forsøger at skabe sammenhæng*) Jeres hvad for noget?

J: (*peger mod køkkenet*) Vores pillerobot.

K: PILLE-ROBERT??

J: JA! Det er lille mors nye "legekammerat".

K: What! Seriøst??

J: Ja, hun er fuldstændig bjergtaget af den "frækkert". (*grin*) Og Robert sørger for at alt forløber planmæssigt.

(Lyde fra kulissen – G hviner, R griner)

Jeg formoder, du er bekendt med de nye tiltag indenfor ældreplejen?

K: NARH...

J: Forstår du, når man bliver ældre, så er der visse ting, man har svært ved at klare selv...

K: Aha. Og det er så her, "jeres Robert" kommer ind i billedet??

J. Præcis. Vi har fået ham stillet til rådighed af kommunen, så Gerda kan få sin daglige dosis uden problemer.

K: Sig mig, har du slet ingen skrupler i forhold til...??

J: Skrupler og skrupler. Jeg havde da visse betænkeligheder i starten. For at være helt ærlig, så kunne jeg ikke rigtigt se, det var noget for os...men du skulle have set julelysene i Gerdas øjne, da hun første gang stod med den i hænderne.

K: Og det finder du dig i?

J: Tja - lillemor er jo afhængig af den...og så slipper jeg for at skulle bekymre mig om det.

K: Men Robert?

J: Han tager sig af alle byens ældre, der ikke selv kan finde ud af at få det til at fungere.

K: Jamen hvor tit...?

J: Han kommer, når der er brug for ham. Behovet stiger jo i takt med alderen og det er vigtigt, Gerda er dækket ordentligt ind. Forstår du, tit så glemte vi det... men nu, med det rette udstyr og Roberts hjælp, så får hun, hvad hun har brug for.

K: Og det kalder man HJEMMEHJÆLP?!!

G kommer ind.

G: Jens Peter - vi har lidt startvanskeligheder!! Tror du, du kan få den op at køre?

J: Prøv nu lige først selv. Har du tjekket brugsanvisningen der fulgte med fra kommunen?

G: Ja ja.

J: Og du er sikker på den står rigtigt?

G: Den står nøjagtig som den plejer ude i køkkenet?

K: I køkkenet??

G: Ja, det er rent praktisk, så man nemt lige kan skylle efter med en tår vand.

J: Er den TÆNDT?

G: Efter brummelydende at dømme, så ja. Men der kommer ikke rigtig noget ud af den i dag.

J: I går fungerede den upåklageligt både morgen, middag og aften.

G: Jamen, så gå selv ud og se.

J går

G (*til K*): Hvad er der i vejen? Du ligner en der har set et spøgelse.

K: Jeg tror bare, jeg har fået et helt forkert indtryk af jer.

G: Af os??

R: SÅ ER DET NU, GERDA!!!

G: JEG KOMMER!! (*løber ud*).

J: Ak ja, man føler sig sgu lidt gammel, når man uden videre bliver præsenteret for sådan et udstyr. Ja, det er mageløst, hvad de finder på for at aflaste én. Men det var ligesom om, den havde sat sig fast, forstår du.

K: Hvor stor er den lige?

J: Tja, den er vel lidt større end en kaffemaskine.

K: EN KAFFEMASKINE??

J: Ja, hvis Gerda skal kunne mærke virkningen, kræver det efterhånden en ordentlig dosis. Men vi arbejder på, at hun selv skal kunne tage den uden min hjælp. Der er en artikel med os i ugeavisen.

R kommer ind.

R: Oh my God...det er ud over det hele!! Tænk, jeg anede ikke, den havde så meget power i sig.

J: Medicinalindustrien må tjene formuer på at holde sådan en "fætter" kørende, hvad?

R: Det er der ingen tvivl om. Der sidder nogle høje herrer og gnider sig i hænderne...

K: Vil det sige, den kræver piller?

R: Massevis af piller! Det drømmer man slet ikke om. Men det er heller ikke småting, den "sprøjter" ud.

J: – og efterspørgslen er jo enorm!

R: Det tør siges. Alle kommunens ældre borgere tigger og beder om at få den, om ikke permanent, så i hvert fald på prøve

J: Så du bliver ikke arbejdsløs foreløbig??

R: Narh, der er en temmelig lang indkøringsperiode, så jeg er godt brugt, når jeg endelig får fri.

J: Men Gerda fik hvad hun skulle have?

R: ABSOLUT.

J: Åh, gudskelov. Jeg skal sige dig, jeg orker efterhånden ikke alt det pillearbejde.

R: (*spøgefuldt*) Du er heller ikke til megen nytte med dine gigtfingre.

K (*forarget*): STOP DOG! HAN ER EN ÆLDRE MAND!!

R: Præcis.

G: (*kommer ind*) Pyha. Sikke en omgang, hvad Robert?

R: Men det er gudskelov sjældent, det sviner SÅ MEGET!

K: Tænker I overhovedet ikke på de langsigtede konsekvenser?

G: Jo der er naturligvis visse bivirkninger forbundet med sådan et forbrug.

J: Men vi er helt trygge ved Robert. Han er kommet her i mange år.

G: I starten legede han med vores søn...

R: ...og senere begyndte vi at spille sammen og tage rundt at optræde med det.
(til K) Årh, er du ikke sød at hjælpe med at rydde op efter mig? Jeg har lidt småtravlt...der er flere, der venter mit besøg.

K: Så stopper det! (til R) Hvad er du for et menneske??

J: Hov hov, tag det roligt.

G: Robert yder en udstrakt service for os pensionister...

K: Ja, det skal jeg love for.

R: Ved du ikke ældre mennesker har brug for "varme hænder".

K: Fy for satan. At du ikke skammer dig.

R: Skammer mig?? Det er et kommunalt anliggende. Meningen er, den skal udbredes til hele kommunen.

K: Mage til svineri skal man sgu lede længe efter. (går)

G: Går du??

K: Ja! Jeg går jeg ind og til fru Svendsen i nummer 27 – hun er i det mindste et ordentligt menneske.

G: Hun trænger såmænd også til lidt assistance.

R: Fru Svendsen??

G: Ja, hun har lige fået PILLEFYR!

BLACKOUT

© Søren Nielsen og Peter Bisgaard Christiansen, 2020